

KATBLAD 85 JUNI 2003

Inhoudsopgave

Redactioneel	pagina 2
In memoriam Gerard Hubers	3
Moduleverslagen Taalwetenschap	4
Moduleverslagen Nederlandse Gebarentaal	11
Reisverslag Jeanette van der Stelt	16
Scriptiesamenvatting (2002)	17
Wijziging regeling ACLC-lezingen-bijwonen	18
Stages	19
Stagereglement faculteit	19
Stages in de praktijk: Londen en Amsterdam	21
Een jaar in Spanje studeren	23
Scriptiefestival en programma	24
Lijst medewerkers + telefoonnummers	26

Redactioneel

Dit is het 85^e nummer van het KATblad, het Instituutsblad voor studenten en docenten Taalwetenschap (inclusief Fonetiek en Alfa-informatica) en Nederlandse Gebarentaal aan de Universiteit van Amsterdam.

Katblad betekent: Kommunikator of Krant, van Algemene Taalwetenschap. Vroeger heette het SATblad, met de S. van Studierichting en A. en T. van Algemene Taalwetenschap. Studierichting is inmiddels vervangen via zeven andere benamingen door Opleiding en Algemene Taalwetenschap is vervangen door Taalwetenschap, waartoe dus ook Fonetiek en Alfa-Informatica zijn gaan behoren. Door de voortdurende wijzigingen in de organisatie van onze faculteit blijft het Katblad dus maar het Katblad heten.

In dit nummer de gebruikelijke moduleverslagen, sommige nog uit de oude major/minorfase, andere uit de Bachelor of Masterstudies die in september 2002 zijn begonnen. In tegenstelling tot wat tegenwoordig gangbaar lijkt, is het Katblad nog in het Nederlands gesteld (op een enkele evaluatie van een Engelstalige Mastermodule na). Over het taalgebruik in de moduleverslagen nog verder een tip (of kat) van de redactie: 'lessen' = colleges; 'klas' = groep, module of medestudenten; 'lokaal' = collegezaal; 'huiswerk' = opdrachten; 'docent' = juf of meester.

In dit Katblad staat voorts de laatste regeling omtrent het verplicht volgen van ACLC-lezingen in de aansluitmaster *Linguistics*, en wordt aandacht besteed aan het doen van stages. Daartoe is het facultaire reglement hieromtrent afgedrukt dat vervolgens verluchtigd wordt door twee verslagen uit de stage-praktijk zelf. Ook is er een verslag van een jaar studeren in Spanje opgenomen. Tot slot volgen het programma voor het scriptiefestival op 26 juni (wijzigingen voorbehouden) en een lijst met telefoonnummers en spreekuren van de medewersters (eveneens: spreekuren kunnen wijzigen).

Maar voordat het leven, en dit Katblad, weer gewoon doorgaat, staan wij op de volgende bladzijde eerst stil bij het overlijden op 26 april jongstleden van onze oud-collega Gerard Hubers.

Ingrid van Alphen (EindKat)

Sies de Haan (Moduleverslagen)

Jaques Arends (Corrector)

IN MEMORIAM GERARD HUBERS (21 februari 1937 – 26 april 2003)

Op donderdag 1 mei jongstleden zijn we met een aantal medewerkers van taalwetenschap en met zijn laatste afgestudeerde student Katrijn de Pijper naar de crematie van onze oud-collega en oud-docent Gerard Hubers geweest. Het was een indrukwekkende bijeenkomst waarop familie, vrienden en collega's van Gerard met een soms hartverscheurende eerlijkheid hun herinneringen aan Gerard voor het voetlicht brachten. Voor Taalwetenschap sprak Pieter Muysken die in herinnering bracht dat Gerard één van de eerste en veelbelovendste studenten Taalwetenschap was en dus al spoedig kandidaatassistent werd. Eind jaren zestig werd Gerard zo ongeveer de eerste medewerker van de nieuwe studie Taalwetenschap. Zijn belangstellingsgebied ging uit naar de relatie tussen taal en maatschappij, de sociolinguïstiek. Op dit gebied heeft hij een pioniersrol in Nederland vervuld, zoals ook blijkt uit zijn bijdrage aan de populaire en succesvolle Aulapocket op dat terrein, Sociolinguïstiek, geschreven samen met Guus Meijer en René Appel.

Binnen de sociolinguïstiek ging Gerards aandacht vooral uit naar de pragmatiek. Uren konden wij samen spreken over de betekenis van een woordje hier, een discourse marker daar, maar vooral ook over de theoretische implicaties van een en ander. Zijn grote kennis van zaken, zijn belezenheid en zijn voortdurende door-vragen over bepaalde verschijnselen maakten zulke bijeenkomsten heel bijzonder.

Gerard was een enthousiasmerend docent, die vele generaties studenten aan zich verbonden heeft, aan wie hij de liefde voor de taalwetenschap heeft bijgebracht, aan wie hij zijn enorme eruditie en kennis van zaken overbracht. Gerard was ook de eerste die – voordat er ook maar een afdeling vrouwenstudies in de faculteit bestond – samen met studenten zich boog over de relatie tussen taal en sekse. Weinigen weten bijvoorbeeld dat op grond van een door hem begeleide onderzoeksgroep naar seksismen de Grote Van Dale is gekuist. Niet op platte seksistische termen, maar op een veel subtieler gebied, namelijk op onnodig stereotype voorbeeldzinnen in gewone lemmata. Het is kenmerkend voor Gerard geweest dat hij in al zijn bescheidenheid (of opluchting?) bij de intrede van een medewerkster taal en sekse, dit gebied aan de dames zelf heeft overgelaten. Jammer eigenlijk.

Als docent stimuleerde Gerard zijn studenten om zelf na te denken en een eigen standpunt te bepalen. Zijn colleges kenmerkten zich door een voortdurende discussie, waarin overigens niet zelden stiltes vielen, stiltes die vanuit de pragmatische regels voor het Nederlands gemarkeerd waren, maar die dienden om de studenten te dwingen om nog dieper na te denken. Niet alle studenten konden daar mee omgaan, maar voor degenen die actief toegang zochten tot Gerards enorme kennis, is hij van groot belang geweest.

Het is heel spijtig dat Gerard zijn grote boek, Naar een materialistische taalwetenschap nooit heeft afgerond. Velen hadden graag kennis genomen van een dergelijke integratie tussen politiek en wetenschappelijk denken. Voor hen die iets willen navoelen van de invloed van Gerard op vele generaties studenten en ook op collega's is er gelukkig de bundel die hem bij zijn 25-jarig ambtsjubileum aan de Universiteit van Amsterdam is aangeboden: Waar komen de juiste ideeën vandaan?

Degenen die kennis willen nemen van de afscheidswaardes van zijn jongste zus Maria en van een speciaal geschreven gedicht door zijn nichtje Sylvia Hubers, alsook van de woorden die Pieter Muysken bij zijn crematie sprak, verwijs ik naar het prikbord naast kamer 306, de kamer waarin Gerard zo veel jaren heeft gewerkt en gedacht, en waarin hij ook zo veel studenten als studieadviseur heeft geholpen.

Ingrid van Alphen